

Ủy ban Liên chính phủ / UNESCO đã xác nhận thêm 4 Di sản vào Danh sách Di sản văn hóa phi vật thể. Các bản văn hóa phi vật thể sau khi nhóm họp tại thủ đô Nairobi/ Kenya. Trong đó, 3 Di sản ở Trung Quốc và 1 ở Croatia, nâng tổng số thành viên lên con số 16.

Danh sách Di sản văn hóa phi vật thể Các bản văn hóa phi vật thể bao gồm các yếu tố văn hóa có nguy cơ biến mất, bị thất lạc hoặc bị đe dọa. Để được ghi danh, các quốc gia phải cam kết thực hiện kế hoạch bảo vệ và duy trì các giá trị văn hóa có liên quan. Họ có thể được hỗ trợ tài chính từ một nguồn Quỹ quốc gia của UNESCO.

Sau bốn năm được công nhận, các quốc gia sẽ phải nộp báo cáo để biết mô tả về Di sản: chức năng xã hội và văn hóa, khả năng tồn tại, những thành quả của kế hoạch bảo tồn...

Công ước Bảo vệ Di sản văn hóa phi vật thể được 132 nước thông qua vào năm 2003. Công ước khuyến khích các yếu tố văn hóa mang bản sắc được truyền tải và phát triển thông qua truyền khẩu, biểu diễn nghệ thuật dân gian, tập quán xã hội, nghi lễ và các sự kiện lễ hội, nghề thủ công truyền thống...

4 Di sản phi vật thể Các bản văn hóa phi vật thể bao gồm:

Trung Quốc - Lễ hội văn hóa truyền thống của người Duy Ngô Nhĩ (gọi là Meshrep)

Meshrep là một hình thức lễ hội truyền thống của người Duy Ngô Nhĩ (Uyghur) tập trung chủ yếu ở khu vực Tân Cương. Sự kiện Meshrep bao gồm các hoạt động biểu diễn nghệ thuật phong phú như âm nhạc, múa, kịch, nhào lộn, văn học truyền miệng, trò chơi dân gian... Biểu diễn Muqam là hình thức nghệ thuật toàn diện nhất trong Meshrep; kết hợp giữa múa, bài hát và giai điệu. Chức năng của Meshrep giống như một "tòa án", là trung gian hòa giải xung đột và báo động sự tồn tại các tiêu chuẩn đạo đức. Ngoài ra, Nó cũng là "lễ hội", nơi mọi người có thể tìm

hiệu quả các phong tục truyền thống. Là hội đồng truyền thống và kết quả bài nghiên cứu về phong tục, ý nghĩa văn hóa của địa phương. Tất cả người Duy Ngô Nhĩ tham gia biên soạn đều có trình độ bậc thạc sĩ. Tuy nhiên, khả năng tìm kiếm của Meshrep đang bên “bên vế” vì hiệu quả của họ: thay đổi xã hội phát sinh từ đô thị hóa và công nghiệp hóa, như hội đồng của nền văn hóa quốc gia và nước ngoài, thanh niên Uygur di cư đến thành phố để làm việc ngày càng nhiều. Tất cả xuất hiện và sự lồng ghép người tham gia sự kiện đến suy giảm. Trong khi đó, sự người có thể hiệu quả quy tắc truyền thống và nội dung phong phú của sự kiện này đã giảm mạnh từ hàng trăm đến hàng chục.

Trung Quốc - Nghệ thuật bí truyền chôn cất và thụy niệm

Phát triển từ thời Phúc Kiến phía nam Trung Quốc, kỹ thuật đóng vách ngăn chôn cất cho phép tạo nên các khoang kín nước thụy niệm. Trong quá trình sử dụng, nước bên trong không tràn ngập khoang khác nhau một hoặc hai khoang vô tình hình hình - vì thế tạo nên sự thụy niệm để làm cho ý nghĩa thông, long não và linh sam. Các thợ mộc lắp ráp thủ công bằng phương pháp truyền thống. Họ áp dụng kỹ thuật ghép ván bằng các đường rãnh; đục gai, tung và vôi. Rút đông thủ công cùng với họ làm việc để giám sát chặt chẽ của một nghệ nhân bậc thầy. Công việc địa phương tham gia bằng cách tổ chức trình bày là cần thiết cho sự hòa thuận và an toàn trong quá trình xây dựng và hoàn thiện. Kinh nghiệm và phương pháp chôn cất vách ngăn chôn cất để truyền miệng từ các bậc thầy đến học viên. Tuy nhiên, nhu cầu thụy niệm Trung Quốc đã giảm mạnh khi tàu thép xuất hiện. Ngày nay, chỉ còn ba nghệ nhân có thể thực hiện đầy đủ kỹ thuật chôn cất này. Một khác, chi phí chôn cất thụy niệm cũng tăng do thiếu nguyên liệu. Kết quả là, việc truyền bá di sản này gặp khó khăn và các thợ mộc phải tìm kiếm việc làm khác.

Trung Quốc - Nghệ thuật in chổi rơm và chôn cất

Đây là một trong những kỹ thuật in ấn lâu đời nhất của thế giới. Kỹ thuật in bằng chổi rơm để duy trì thành phố Rui'an, phía nam tỉnh Chiết Giang, chủ yếu là để biên soạn và in ấn gia phả. Đàn ông được đào tạo để vẽ và khắc chổi Trung Quốc, sau đó sắp xếp lên giấy và in. Điều này đòi hỏi hiệu quả kinh tế của nghề và phải thành thạo nghề pháp Trung Quốc của địa phương. Sau đó, phải có thể hiện xen kẽ và ghép lại cho đến khi gia phả in xong. Chổi rơm in rất dễ bị hỏng sau một thời gian sử dụng. Trong suốt cả năm, thợ thủ công thể hiện bằng ký tự bằng gỗ và đục các in ấn để hội đồng địa phương do tiên đề là. Đó, họ lắp ráp và in phả hệ gia đình bằng tay. Một buổi lễ sẽ đánh dấu sự hoàn thành của phả hệ và nó được đặt vào hộp khóa để bảo tồn. Kỹ thuật in chổi rơm để truyền miệng trong họ tộc. Do nhận thức, mọi gia đình làm theo phương pháp chôn cất một rất nhiều thời gian và công sức. Trong khi đó, công nghệ in cơ học ngày càng phổ biến đến đến làm giảm nhanh chóng sự lồng ghép các thủ tục công. Hiện nay, chỉ còn

mười một người trên 50 tuổi còn khả năng làm chủ toàn bộ các kỹ thuật. Nếu không giữ gìn, truyền thống này sẽ sớm biến mất.

Croatia - Nghệ thuật hát Ojkanje

Nghệ thuật hát Ojkanje phát triển ở vùng núi phía Dalmatian, đặc biệt là hai huyện phía tây (nam huyện) bằng cách sử dụng kỹ thuật rung giọng đặc biệt từ cổ họng. Mỗi bài hát kéo dài cho tới khi ca sĩ chính muốn dừng lại hoặc chuyển sang bài hát khác. Nghệ thuật này giữ gìn và phát triển; màu sắc chủ yếu là thang âm và lời bài hát bao gồm các chủ đề đa dạng: tình yêu, các vấn đề chính trị - xã hội. Ojkanje thường là những nhóm hát truyền thống người địa phương. Họ chuyên giao lưu và kiến thức bằng cách đi đến làng tham gia lễ hội ở Croatia cũng như trên thế giới. Bên cạnh phương pháp truyền miệng, Ojkanje truyền thống còn được truyền dạy bằng phương tiện truyền thông; âm thanh và video của các nhóm văn hóa dân gian địa phương. Thời gian gần đây, thanh niên có xu hướng di cư từ nông thôn tới đô thị, dần dần thay đổi trong lối sống và giãn dân số trong khu vực. Điều này khiến số lượng người biết đi hát giảm mạnh, kết quả là một nguy cơ phong cách Ojkanje biến mất và thậm chí hát solo./.

UNESCO PRESS